

ροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ, μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγῆ τῶν θεωρῶν ἐγένετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμασθεῖη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου·

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, 1
 ἄξιον Ἡρακλέους μεμνηῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα
 πρῶτος συνήγειρε δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ
 τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτριῶς αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέ-
 κειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ 2
 τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε,
 φιλοτιμίαν <δὲ> πλούτου, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ
 καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς
 τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὁψόμενοι, τὰ δ' ἀκουσό-
 μενοι· ἠγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενή-
 σεσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος 3
 μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο, ἐγὼ δὲ ἤκω οὐ μικρολογη-
 σόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχούμενος. ἠγοῦμαι γὰρ
 ταῦτα ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων καὶ σφό-
 δρα βίου δεομένων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολ-
 λοῦ ἀξίου περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύειν, ὁρῶν οὕτως
 αἰσχροῦς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς
 ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράν-
 νων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθέ- 4
 νειαν ἐπάσχομεν, στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην·
 ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλο-
 νικίαν, πῶς οὐκ ἄξιον τῶν μὲν παύσασθαι τὰ δὲ κωλύσαι,
 εἰδότας ὅτι φιλονικεῖν μὲν ἐστὶν εὖ πραττόντων, γνῶ-
 ναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν οἴων ἡμῶν; ὁρῶμεν γὰρ τοὺς 5
 κινδύνους καὶ μεγάλους καὶ πανταχόθεν περιεστηκό-
 τας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων